

EDO BRUNNER

CHEVROLET CAMARO

De dikke bak waarin Edo deze maand rijdt, is met recht dik te noemen. Alleen heeft-ie geen V8. Jammer!

EÉN DAGJE MAAR HAD IK DE NIEUWE Chevrolet Camaro en pas om tien uur mocht ik hem komen halen, dus om klokslag tien uur stond ik op de stoep klaar om weg te scheuren. Echter, pas na een uur kopjes koffie drinken en plichtplegingen mocht ik er eindelijk mee weg.

Wat een asociale bak zeg, wat een smoel en wat een fantastische uitstraling. Ik denk dat de stylisten bij Chevrolet de Camaro een uiterlijk wilde geven alsof-ie al bij een of andere *bodyshop* geweest is. Op televisie zie je wel eens van die Amerikaanse auto-opknapprogramma's en er zit er één bij waar ze oude Amerikaanse sloepen uit de jaren zeventig opkrikken en herbouwen tot van die dikke, vette, 1.000-pk sterke *muscle cars*. Zo ziet deze Camaro er ook uit. Alleen met wat minder pk's.

Teleurgesteld was ik toen ik hoorde dat het de V6-versie was, ik wilde de V8. Laten we voorop stellen dat je eigenlijk elke Amerikaan moet wantrouwen, en al helemaal als er geen V8 in hangt. En ik wilde zo graag een kanariegele of een knalblauwe. Niets van dat alles: een grijze met een schamele V6 was wat ik kreeg. Ietsiepietsie balen deed ik wel. Ik had me zwaar verheugd op zijn vettere broer met de V8.

Ik vind het moeilijk om de Camaro en zijn historie legendarisch te noemen. Het gekke is dat-ie echt al heel wat jaartjes mee gaat, maar zijn reputatie zou ik eerder dubieus noemen dan legendarisch. Hij doet me om een of andere reden ook altijd denken aan de Pontiac Firebird. Het heeft allemaal te maken met dat ik me nooit echt verdiept heb in het autogamma van Amerikaanse makelij. Ik vond het ook altijd verwarrend: GMC, is dat hetzelfde als GM? En Pontiac, was dat iets anders dan Chevrolet? Was Chevrolet niet ook GM? En Jeep en Chrysler, kwam dat ook niet gewoon van een en dezelfde boer? Er waren ook altijd verhalen over faillissementen en overnames en geruchten dat een bepaald type bolide nooit meer gemaakt zou worden. Ik begreep er uiteindelijk geen zak meer van en heb het opgegeven.

Het enige dat me bij is gebleven van zijn oudere broertjes is een vage herinnering van een imago uit een vervlogen tijd. Een dubieus imago van een adolescente plattelandsjongere, zonder algeheel gevoel voor smaak, met net iets te veel geld – wat-ie heeft verdiend met knechten op de boerderie. Jongeluu met matjes in de nek en met *tattoos* en stretchspijkerbroeken en gympies en leren jekies met balen sje in de borstzak, tuig dat elke plattelandsjeugdsoos onveilig maakte met hun agressieve macho-imago dat door hun Camaro werd gevoed, of was het een Pontiac?

Waar je vroeger de historie van de Camaro op zijn best een dubieus gerucht kon noemen, mag wat mij betreft het verhaal rond De Nieuwe Camaro, en ik denk, zeker de V8, mythische vormen aan gaan nemen.

boordcomputer, geen navigatie, maar ach, wat moet je daarmee. Leukkere stoelen, fijn geluid van de motor en aan de buitenkant alles vet, breed en bonkig. Heerlijk. Het enige dat ik kan zeggen, is dat als het gaat om vermogen en trekkracht de belofte van de V8 me veel deed vergeven. Je moet gewoon niet de V6 nemen. Heel simpel, doe de V8 en dan is-ie volgens mij helemaal af. Alleen heb ik er nooit in mogen rijden, *damnit*. Maar in de V6 krijg je een beetje een idee van wat ie zou kunnen zijn.

Wat voelde ik me een ontzettende nare klootzak in die kar. Normaal erger ik me behoorlijk aan onnodig-rechtsrijders (is er al een website tegen onnodig-rechtsrijders en klopt het dat het jachtseizoen twaalf maanden per jaar geopend is?) maar normaliter kan ik deze, minder hersencellen

'Ik vind deze Camaro een asociale, agres auto. Een pussymagnet! Ik wil zo'n ding dat ik geen vrijgezel ben en overtuigd

Agressie straalt deze nieuwe Camaro zeker uit – en met stijl, wil ik eraan toevoegen. Ik vind deze Camaro een asociale, agressieve, vrijgezellenauto. Een *pussymagnet!* Ik wil zo'n ding hebben, ondanks dat ik geen vrijgezel ben en overtuigd pacifist. Stiekem vind ik het ook een beetje een auto voor mannen die richting een *mid-life-crisis* aanlopen en niet genoeg geld hebben voor een Porsche. Ik denk dat je in deze Camaro zeker zoveel plezier hebt. Niemand heeft er een en hij straalt veel meer seks uit dan welke ander Franse, Duitse of Aziatische tweezits coupé sportkar die ik kan bedenken.

Van binnen is ie totaal Spartaans maar lekker overzichtelijk: beetje onhandige

bezittende weggebruikers met een beetje geduld en met redelijk beschaafde druk en overredingskracht bewegen naar rechts te gaan. Maar nu, met deze rijdende spierbonk en die agressieve voorpartij moest ik wel – ik wilde het, het werd mijn roeping, ik was de baas van de A2, de A27, en de A15, en de A20 – ik was de Messias van het asfalt. Sterker nog, de hele dag heb ik me de rechter van de weg gevoeld: *judge* 'Camaro' Brunner. Opzouten allemaal! Naar rechts, schreeuwde mijn grille, terwijl de V6 bestraffend gromde naar het vee voor mij op de linkerbaan.

Normaal gesproken probeer ik met onnodig-rechtsrijders te communiceren en met mijn rijgedrag uit te stralen: 'Ga nou

effe naar rechts, vriend, dan kan ik erlangs, als jij je aan de maximum snelheid wilt houden, moet je dat lekker zelf weten, maar val mij daar niet mee lastig'. En dan lichtsignaleer ik meestal nog even heel vriendelijk in morse dat we in Nederland rechts rijden en of-ie dat nog weet van zijn eerste rijles? Dus doe dat nou effe, dan doe ik dat zo ook.

Met deze bolide had ik geen zin meer om ze te heropvoeden, geen zin meer om geduld te hebben en superieur te blikken naar de *loser* die ik inhaal nadat hij of zij eerst een kilometer of tien onnodig links aan het slapen was en wakker werd van mijn geciviliseerde communicatiemiddelen terwijl ik naar de rechter weghelpt wijs.

Nu interesseerde het me geen ene *fuck* meer. *No more mister nice guy*. Ik ging er

sieve, vrijgezellen- hebben, ondanks pacifist'

'gewoon' rechts langs zonder waarschuwingen, en wat ze ervan dachten boeide me niet, ik wist zeker dat niemand er ook maar over zou peinzen mij in deze spierbonk af te snijden en verhaal te komen halen. Deze auto straalt uit dat je dat beter kunt laten. Het is maar goed dat je bijna niet door die kleine donkere ruitjes van de Camaro naar binnen kunt kijken want dan zouden ze zien dat er een kale, sukkelige, tikkie dikke pacifist in zit die er een ziekelijk genoeg in heeft om lekker moralistisch te provoceren zonder dat-ie bang hoeft te zijn voor represailles. Want de Camaro waar-ie in zit, is als een kooi voor het monster dat ik ben. Gr. *Peace man!*

